

di 5

soms liggen alle feiten klaar onder jouw neus en wachten ze eenvoudig tot je ze op een nieuwe manier combineert één van de bekendste voorbeelden hiervan is de iphone, die steve jobs creëerde door bestaande technologieën te combineren

deze morgen werd ik opnieuw wakker om half vier met het volgende idee
wellicht had ik de ideale beheerder voor de zuivelfabriek gevonden, door bestaande zaken eenvoudig te combineren

vooreerst waren er stijn en gregory, die met een mooie aanzet kwamen om het gebouw in te zetten voor mensen en dieren, die naast de maatschappij vielen zij wilden de halo- en floating technologie in het gebouw introduceren en het ook klimaatneutraler maken
zij denken evenwel nog altijd in het klassieke patroon van een tarief per sessie om de werkings- en investeringskosten terug te verdienen

langs de andere kant heb je dan *love in action*, de vzw van karin en koen, die al hun activiteiten gratis aanbieden aan kansarme kinderen zij hebben een bewezen track record en ook een grote geloofwaardigheid bij allerhande sponsors
zij hebben ook altijd de zuivelfabriek een warm hart toegedragen, hetzij om dingen te repareren, activiteiten te organiseren of toegevoegde waarde te creëren als ik één van de vzw's zou dienen te kiezen, waar de zuivelfabriek het meest baat zou bij hebben, zou ik zonder aarzelen kiezen voor deze vzw

daarnaast is er ook nog het *tours des miracles fonds*, opgericht onder de koning boudewijn stichting, die toe laat om op een fiscaal interessante manier en zonder veel administratieve rompslomp specifieke sponsors aan te trekken voor de zuivelfabriek
als het fonds zou omgedoopt worden tot het "de vrienden van de zuivelfabriek van hollebeke fonds", met karin, gregory/stijn en iemand van de koning boudewijn stichting als beheerders, dan zijn voor mij alle ingrediënten aanwezig om een succesvolle mix te maken

tot slot zijn er nog online platformen waar kampeerplaatsen worden aangeboden
een zeer laagdrempelig en veel gebruikt platform is park4night
op dit platform had ik vorige zomer de donjon de péchon geregistreerd en dat had tot talrijke leuke ontmoetingen geleid

deze ochtend heb ik alle documenten afgeprint en klaar gelegd voor gregory en stijn
morgen komen ze samen met hun dochters d'hee en faith (what's in a name 😊) en huisdieren langs om alles te bespreken
uiteraard wil ik hen niets opdringen, alleen wil ik hen een alternatieve mogelijkheden bieden

in ieder geval wil ik dat de zuivelfabriek maximaal gedeeld wordt, zonder dat dit delen gepaard gaat met enige vorm van economische transactie
dat is voor mij een behoorlijke vorm van pure liefde en daar kan ik niet van afwijken, anders ben ik (opnieuw) niet eerlijk met mezelf en ondertussen weet ik dat dit *coûte que coûte* dient vermeden te worden

deze middag haalde ik ook de hippohester, stöd en växä vlaggen van de voorgevel weg

de donjon, de fifettes en lucie, de paarden, de zuiderzon ... begonnen mij opeens enorm aan te trekken

er schoot niet veel meer over van de *todo* lijst en het voelde aan alsof de tijd van afscheid nemen stilaan aangekomen was

dit weekend zou ik wellicht terug zuidwaarts rijden

do 7 & vrij 8

vandaag de eindspurt ingezet om de zuivelfabriek "clean" achter te laten
eigenlijk diende nog enkel het resterende materiaal van *stöd* te worden, maar het had weinig zin daarop te wachten
johan had al driemaal de datum verzet en het verleden had aangetoond, dat dat wellicht nog een paar keer ging gebeuren

zodoende besloot ik om 's avonds het zuivelfabriek hoofdstuk af te sluiten en terug naar de donjon te rijden
het verblijf had me enorm veel over mezelf geleerd en daar was ik dankbaar voor
tijdens het verblijf had ik ook veel steun gehad aan mensen, die dichtbij m'n levenswijze stonden
zo had steven pannecouque mij materiaal uitgeleend voor de tuinwerken, had philippe goegebeur mij geholpen met het opruimen van het snoeiafval en het nivelleren van de tuin, had franky titeca wat zaken hersteld aan de wagen en had laurent de buurman mij geholpen met het verhuizen van materiaal

onderweg was er vrij veel regen en wind en dat maakte het inhalen van de vele vrachtwagens tot een hele beleving
het drong tot me door, dat al deze vrachtwagens op weg waren *naar een tevreden klant* en dat maakte het kapitalisme wel héél erg tastbaar
mijn persoonlijke hunkeren naar materiële zaken was al serieus verminderd bij vroeger, maar ik besefte, dat er nog een hele weg te gaan was

hoe leuk zou het zijn als we alles en iedereen zouden kunnen teleporteren zoals dat in star trek gebeurde
dat je op gelijk welk moment gelijk waar zou kunnen zijn : dan kon je de top van de kilimanjaro beklimmen, daarna de honger stillen met enkele kokosnoten in hawaï en vervolgens gaan uitrusten op het strand in honolulu
ik ben ervan overtuigd dat dit ooit mogelijk zal zijn al zullen we het voorlopig met zelfrijdende auto's dienen te doen

tegen de ochtend arriveerde ik aan de donjon
manon en luna hadden het geronk van de wagen herkend en ze stonden kwispelstaartend aan de deur te wachten
toen ik deze open deed, sprongen ze mij bijna omver om mij te begroeten
even later verscheen lucie en we gaven elkaar een innige knuffel

ik dacht dat ik daarmee alle gemis was gecompenseerd, maar niks was minder waar
de piano oefende een ongelooflijke aantrekkingskracht op mij uit
bijna de ganse middag heb ik liederen zitten zingen en de inspiratie om de *playlist* aan te vullen tot zo'n 50 liederen kwam als vanzelf

alle liederen transponeerde ik zodat ze ofwel met do (C) of la mineur (Am) begonnen
het was duidelijk dat de piano ook mee *on the road* zou gaan net zoals ik dat van marc veila in *le piano des sables* had gezien
pure muziek zou een mooie aanvulling zijn voor het project en ik zag al voor me hoe we 's avonds in finestrans rond het kampvuur een piano zangstonde hielden

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

di 13

gisteren avond een meningsverschil gehad met lucie, dat deze morgen nog nazinderde toen ze na de paardenrit met haar vriendin isabelle napraatte, herkende ik haar niet

het deed me denken aan eve, die een rol speelde als ze in pujols de galerie open hield : de typische grapjes, de roddels van de dag, tonen dat je een belangrijke sociale rol vervult ...

het begon toen ze trots de *anti-gaspi* mand toonde : een volle bak van niet meer verkoopbare groenten en fruit, die vijf euro had gekost dat ze op hetzelfde moment een kilo tomaten had gekocht, die evenveel kostte, kwam evenwel niet ter sprake

daarna kwam in geuren en kleuren het verhaal van de schuur, waar eric, een man van het dorp, waar ik enkel maar goede herinneringen aan heb, zich enkele maanden terug had opgehangen

tot slot werd manon afgesnauwd wanneer ze opdringerig haar voorpoten op haar schoot positioneerde

net daarvoor had ik naar de paar maand oude dochter van rémi en isabelle gekeken onze blikken kruisten elkaar gedurende een hele poos en ik zag de zuivere liefde in de blik het was niet de eerste keer, dat een baby mij zo lang gefascineerd aankeek en het was het grootste compliment, dat iemand mij kon geven

ik besepte, dat de drie bovenstaande zaken, het kind een stukje geconditioneerd hadden en dat was zeer confronterend het zou een gigantische stap voor de mensheid betekenen als de volwassenen bij alles wat ze doen, denken en spreken zouden nadenken of ze zelf zouden willen, dat baby's later als ze groot zijn hetzelfde zouden doen, denken en spreken

ik had me dan ook terug getrokken en toen lucie daarna verhaal kwam halen, had ik bovenstaande verteld ze ging direct in het defensief ze beweerde bij hoog en bij laag, dat ze niet had geroddeld en dat ik haar veroordeelde en dat dat vooral iets over mezelf zei

het was net of ik chinees praatte en zij frans want we begrepen elkaar totaal niet opnieuw was het duidelijk dat we de zaken bekijken vanuit ons standpunt en dat we de neiging hebben dit standpunt te verdedigen, wat dan weer op angst duidt

het voorval duidde aan, dat onze werelden heel ver uit elkaar kunnen liggen, niettegenstaande we ons gemiddeld op hetzelfde punt van de as van de pure liefde bevinden

ik begon ook opnieuw te twijfelen of *sunny* wel aan mijn behoeften voldoet dat is misschien ook de reden waarom het declasseren, de verzekering en de registratie vertragen hebben opgelopen

ik had nu een nieuw beeld van de kameel waarmee ik wou rondtrekken het zou een 3ton wegende lichte vrachtwagen zijn met een platte, verticale neus, een organische vorm en een vergrootte dubbele cabine met een tussenstuk tussen de twee ramen in dit compartiment zou ik slapen en me ook kunnen terugtrekken bij bijvoorbeeld stormweer

daarna zou er een plateau zijn waarop ik een tent zou kunnen plaatsen, die voor het transport van de ene naar de andere plaats zou afgebroken worden in de tent zou de piano komen, die voor het transport tegen de achterkant van de cabine zou geplaatst worden

idealiter zou het een 4X4 versie betreffen met een blokkering van het achterste differentieel maar dat was geen must het belangrijkste was dat er vier stevige, behoorlijk grote wielen onder stonden

het was me de afgelopen dagen ook duidelijk geworden dat de eerste, verkennende tocht misschien zonder de *fifettes* zou gebeuren

vrij 15 & zat 16

sinds gisteren is christophe op bezoek, een oude bekende van lucie uit de tijd, toen ze in de pyreneeën aan het sukkelen was met haar *roulotte* na de breuk met haar toenmalige vriend het is net alsof er een koppel onbekenden met hun camper aangekomen zijn : lucie en christophe trekken de ganse dag samen op en ik sluit me enkel aan voor het nuttigen van het middagmaal

het vreemde is, dat ik ook geen nood heb aan extra contact : noch de zaken, die ze doen, of de dingen, die ze bespreken, interesseren me ik doe mijn ding en zijn doen hun ding en dat is goed zo

vroeger zou ik me verplicht gevoeld hebben om een goede gastheer te zijn, maar die tijd ligt al enige tijd achter mij ik heb wat hout gezaagd, heb wat zitten lezen in de zon en ben met de honden gaan wandelen en dat volstond voor mij

in de namiddag zijn we op bezoek geweest bij jean pierre marc lucie had namelijk al enige tijd last van haar rug en ik herinnerde dat onze buurman karl na zijn auto-ongeluk bij jean-pierre langs was geweest karl is niet echt fan van de klassieke geneeskunde en het feit, dat hij super enthousiast was over de holistische aanpak van jean-pierre, was voor mij een zeer goed voorteken

lucie had gevraagd om chauffeur te zijn, maar had me gevraagd om niet aanwezig te zijn bij de behandeling en dat vond ik spijtig

www.toursdesmiracles.org | info@toursdesmiracles.org

ik stelde haar gerust, door te stellen, dat ik enkel ging informeren naar de manier van behandelen

toen we aankwamen, was jean-pierre blootsvoets en enkel gekleed in short in de tuin aan het werken
hij nodigde ons allebei uit in de behandelingsruimte en toen ik vroeg aan jean-pierre wat hij precies van plan was, antwoordde hij laconiek *moi je ne fais rien*
dat was tegelijk zo ontwapenend als informerend, dat ik direct in z'n fanclub zat

de behandeling was een combinatie van klassieke osteopathie en oosterse geneeskunde, gecombineerd met een zeer krachtige mentale boodschap : dat wijzelf onze beste therapeuten zijn en dat hij niks zinvol kan doen zonder ons
toen lucie op het einde *weigerde* iets los te laten uit haar verleden, beëindigde JP de sessie met de veelbetekenende woorden "ik kan niets meer voor jouw doen"

de behandeling was gratis, maar lucie wou toch iets betalen : voor de 30 euro kregen we er nadien nog een kg zelfgemaakte kaas bij

ik vond het een fantastische ervaring en ik ben er zeker van, dat ik jean-pierre nog zal zien

zaterdag namiddag hadden lucie en ik aan de waterdichtheid van *sunny*, die wellicht beter *sunshine* zou heten, gewerkt
het was ondertussen ook duidelijk geworden, dat *sunshine* in feite wél aan mijn *verwachtingen* voldeed : als ik de tussenwand en de passagierszetel zou weghalen, zou hij eigenlijk groot genoeg zijn om zowel een bed, de piano en de bruidskoffer te herbergen

ik zou wel nog wat de alternatieven verder op leboncoin blijven opvolgen uit interesse, maar m'n volgende huis zou in principe *sunshine* worden

in de late namiddag kwam delphine, een lokale vriendin van lucie langs
delphine is een dame, die ook zeer bewust leeft en met allerlei spirituele zaken bezig is : van pendelen, tot koken met kruiden, tot reiki, energetische massages

...
ze had gevraagd of ze hier mocht overnachten om 's nachts *eau de pâques* te gaan halen
dat vond ik uiteraard ook fascinerend : volgens haar zou er deze nacht, de nacht van stille zaterdag op pasen, een *window of opportunity* zijn van enkele uren
waarop het bronwater een zeer hoge energetische waarde zou hebben

als voorbereiding gingen we naar enkele bronnen uit de vallei kijken en delphine pendelde de energetische waarde van de beide bronnen
deze wordt uitgedrukt volgens de *bovis* schaal en zij vond iets van een 20.000 voor de ene en 24.000 voor de andere
toen we thuis kwamen, mat ik de puurheid van het water uit op de 0-10 schaal van pure liefde en ik kwam voor de ene op 2 en de andere op 3 uit
het water van saint livrade sur lot, dat door francis werd meegebracht, scoorde een 4

ik herinnerde mij dat ik vroeger de gewoonte had gehad om iedere hap eten te zegenen, tzt de energie te verhogen, en ik besloot om deze gewoonte opnieuw in gebruik te nemen

's nachts kreeg ik de ingeving om water in de bron naast de beek te gaan halen
toen ik de volgende ochtend het *eau de pâques* uitlas, kwam ik op een waarde van 3,5 uit, weliswaar significant hoger, dan de waarde van gisteren, dan wel ver van het *wonderwater*, dat het zou moeten zijn
het water uit de bron naast de beek scoorde 4 op de as van pure liefde
het had weliswaar een andere, maar niet onaardige smaak, en ik besloot vanaf nu meer water uit deze bron te gaan halen

het hele verhaal van de *eau de pâques* deed me denken aan de *waterstenen* uit mijn CM tijdperk
op de laatste dag van een jongerenkamp was al het materiaal opgeborgen en diende er een activiteit zonder materiaal verzonnen te worden en daar kwamen de waterstenen op de proppen
dat waren zogezegde dure stenen, die zich in de bergriviertjes bevonden
ze waren wit van kleur en als je ze schudde, kon je zogezegd water horen
als je ze meenam naar huis, diende je ze dagelijks te poetsen met een tandenborstel en tandpasta

zodoende gingen alle jongeren ijverig op zoek naar stenen
als het enthousiasme begon te verminderen, was het zaak om de eerste steen te "ontdekken"
de gelukkige vinder begon dan steeds te stralen van blijdschap en ook trots de steen aan de omstaanders te tonen
ik was ook de gelukkige vinder van enkele stenen, die ik in een nat washandje had meegenomen en thuis in de aquarium had gedumpt, zodat ze niet gingen opdrogen

daarna was ik de stenen compleet uit het oog verloren, tot het moment, dat ik zelf een opleiding tot jeugdmonitor volgde
daar kwam er een thema "dode-momentspelletjes" aan bod, waaronder de bewuste waterstenen
toen de instructeur het verhaal vertelde, kwam er een spontane "aaaaah, is dat dan niet waar?" uit mijn mond, tot algemeen gelach van alle medecursisten

zo 17

vandaag was het een speciale dag, want in de namiddag veranderde péchon gedurende enkele uren in een mini-paradijs en dat was een *échte tours des miracles* ervaring
wat zou het fantastisch zijn, als ooit mijn volledige leven uit dergelijke paradijs-momenten zou bestaan
dat was iets om naar uit te kijken 😊

er waren heel wat individuen en dieren in harmonie aanwezig en dit alles werd overgoten met een flinke scheut zonneschijn en zomertemperaturen

christophe en ikzelf waren bezig met uitlezingen op de *pure liefde as* uit te voeren
ik stelde tot mijn vreugde vast, dat ik sinds het begin van dit jaar zo'n 60-65% *scoorde* op de as en dit niettegenstaande de niet zo prettige periode in de zuivelfabriek

delphine en lucie waren bezig met de gedroogde netels, die we eerder deze week hadden geplukt, te vermalen tot poeder om daarmee dan allerlei bereidingen te maken

marie, de autistische dochter van patty, was bezig de paarden en de honden aan het kammen

en later op de middag kwamen patrick en suzan langs om een praatje te maken

patrick is diegene van de familie, die vroeger de donjon beheerde, waarmee ik nog het meeste en beste contact heb
patrick sprak over een hoog-energetische plaats in het bos en dat was natuurlijk volledig ons ding

suzan was een oude dame uit het dorp, die mooie anekdotes kon vertellen over alles en nog wat
ze nodigde ons ook uit eens bij haar op bezoek te komen

christophe had een fantastische aanleg om te verbinden met het universele bewustzijn, dus als hij wil zal hij fantastische dingen kunnen doen via het onderbewustzijn

tijdens de sessie kwam het ook tot uiting, dat de mindset bij het uitlezen, zoveel mogelijk in het teken dient te staan van de pure liefde
als je bijvoorbeeld de vinger versnelt of vertraagt bij het uitlezen, wijst dit op onstabieleit en dus een afwezigheid van pure liefde en dan gaat het uitlezen ook veel moeilijker

ma 25

gisteren een tweede voorstel binnen gekregen van stijjn en gregory

ik weet niet of de *stöd-ervaring* er voor iets tussen zit, maar nu reageerde ik totaal anders
de euforische reactie van de vorige keer had plaats gemaakt voor een eerder neutrale reactie

zij zien hun project in drie delen

op korte termijn zou de tuin en de grote, polyvalente ruimte centraal staan

de tuin zou gratis voor verenigingen en kampeerders opengesteld worden

in dat opzicht zouden er in de berging 2 toiletten, douches en een kitchenette bijkomen en zou de tuin een stuk heringericht worden

ook zou de polyvalente ruimte gratis op afspraak gebruikt kunnen worden door verenigingen

in een latere fase zou er gekeken worden om een floating ruimte in te richten

de aankoop van de woning zou privé gebeuren, de werkingskosten zou door de oprichting van een vzw gebeuren

op zich is het een mooi, coherent plan waarbij de zuivelfabriek gedeeld wordt

dit zou via een kleinschalige opstart gebeuren en zo organisch kunnen groeien

in eerste instantie heb ik op dit moment één fundamenteel probleem en dat is, dat ze vragen om de vraagprijs van 500.000 € nog verder te verlagen tot 450.000 €

deze 50.000 € zou gebruikt worden om de vzw te financieren

dat vind ik de wereld op z'n kop en ook een gemakkelijksoplossing

het is niet aan mij om de vzw te financieren, dus dat is niet aan de orde

de vraag is dan : ben ik bereid om de vraagprijs te laten zakken en hier zit ik met een dual gevoel

ik besef, dat ik me vroeg of laat niet meer zal hechten aan geld

de vraag is dan of ik die 50.000 € aan het project van stijjn en gregory geef of dat ik die 50.000 achter de hand houd voor iets anders

ik besliste om er niet over te piekeren en het universum z'n werk te laten doen

de ervaring had geleerd, dat een idee meestal na drie dagen niet meer verandert

ik liet stijjn en gregory weten dat ik woensdag avond zou antwoorden

in de late namiddag kwam er een motor opgereden

het bleken en lavinia en olivier (lavi & ollie) te zijn, die op zoek waren naar een plaats om te overnachten

het was een uiterst sympathieke ontmoeting te zijn met een koppel dertigers, dat beslist had een 2-jaar durende reis rond de wereld te maken

de reis was gestart in londen en leidde naar dakar, vanwaaruit ze een boot naar braziliië zouden nemen om daarna zuid-en noord-amerika te doorkruisen om dan via rusland en mongolië azië te doorkruisen en terug naar londen te rijden

het was niet hun proefstuk : ze hadden al gedurende 6 maand nieuw-zeeland van noord tot zuid

doorgetrokken en ook al gedurende 3 maand de UK van noord tot zuid doorgefiets

de motorfiets mochten ze gratis gebruiken en om een ander deel van de reis te bekostigen,

hadden ze een youtube kanaal opgestart

het was de eerste keer dat ik youtube vloggers ontmoette

de idee was ook al in mij opgekomen om een niet-commerciële vlog te beginnen en zodoende was mijn interesse gewekt

youtube leverde zo'n 300 € per maand op, maar dat kostte ze om de 2-3 dagen wel een ganse dag montagewerk

eigenlijk was youtube nu een soort deeltijdse werkgever geworden

weliswaar was dit een virtuele werkgever, maar hoe dan ook bleef het een werkgever, die hen om de paar dagen een *deadline* oplegde

dat deed me beseffen, dat een dagelijkse vlog niks voor mij was en ook voelde ik me opnieuw

enorm geprivilegieerd, dat mijn leven zo goed als geen verplichtingen of deadlines kende

als de mogelijkheid zich zou voordoen dat er een cameraploeg mij zou volgen gedurende enkele

dagen per jaar, zoals bijvoorbeeld bij *don't worry be happy*, dat zou ik wel zien zitten

dan doen zij alle film- en montagewerk en staan niet alle gebeurtenissen in het teken van de vlog

's avonds zaten er drie soort reizigers aan tafel, weliswaar met een totaal ander project

zo had lucie het project met de voettocht met de paarden zonder einddoel, ollie & lavi hadden een behoorlijk strakke timing en een zeer specifiek einddoel en ikzelf had het marokko project in de steigers staan

's nachts werd er voor de eerste keer in *sunshine* overnacht
de naam *sunshine* vind ik de laatste tijd beter passen dan *sunny*
sunshine klinkt wat zachter, wat minder stoer en het refereert ook direct naar de lichtstralen
bovendien zijn er enkele liederen met sunshine in de titel, waarmee ik een affiniteit heb, zoals *you are my sunshine, sunshine on my shoulders, ain't no sunshine*
...
omdat de nachten nog behoorlijk koud en vochtig zijn en het dak van *sunshine* nog niet waterdicht is, heb ik haar voorlopig in de schuur geparkeerd

woe 27

vandaag heb ik stijgen opgebeld, dat ik me in grote lijnen kon vinden in hun nieuwe voorstel

er waren slechts 3 opmerkingen
vooreerst was er de vraagprijs, die ik niet verder wenste aan te passen
verder was er het feit, dat ze, indien ze het gebouw wensten verder te verkopen, dit ook zouden doen aan een gelijkaardig project
tot slot vond ik het idee van een glaswand tussen de grote ruimte en de keuken niet OK

de voorbije dagen was ik ook wat naar het klimaat aan het kijken voor het marokkaanse luik van het project

ik wou dat de vier natuurelementen aarde, water, vuur en lucht in iedere pleisterplaats aan bod kwamen in de vorm van ruïnes, drinkbaar water, zon en vergezichten
daarbij kwam dat ik de afstanden tot een minimum wou beperken, ik woestijn, bergen en oceaan wou combineren en de rust en authentieke natuur uitermate belangrijk was

als je deze zaken combineerde, dan kwam je bijna automatisch uit in de vallei ten zuiden van de hoge atlas, tussen agadir en merzouga
in de winter kon dan in de woestijn overnacht worden, in de lente/herfst meer aan de oceaan en in de zomer in het hooggebergte

idealiter kon ik me aansluiten bij een kleine, reeds bestaande gemeenschap, die al hoofdzakelijk in pure liefde leefde

zo diende ik het warm water niet opnieuw uit te vinden, aangezien deze mensen al wisten hoe ze zich dienden van voeding en water te voorzien
ook zouden ze weten waar naar toe te gaan ingeval van ziekte of om de wagen te repareren

zo kon een marokkaans jaar er als volgt uit zien

jan : nomadenkamp merzouga (17°C max / 4°C min / 275h zon / 5 mm regen in 1 dagen)
feb : nomadenkamp merzouga (19°C max / 6°C min / 250h zon / 7 mm regen in 1 dag)
ma : nomadenkamp merzouga (24°C max / 10°C min / 325h zon / 6 mm regen in 1 dag)
apr : vissersdorp agadir (21°C max / 12°C min / 275h zon / 16 mm regen in 3 dagen)
mei : vissersdorp agadir (23°C max / 14°C min / 275 h zon / 5 mm regen in 2 dagen)
jun : berberdorp lac d'ifni (22 °C max / 8 °C min / 375h zon / 18 mm regen in 3 dagen)
jul : berberdorp lac d'ifni (25°C max / 11 °C min / 375h zon / 6 mm regen in 1 dag)
aug : berberdorp lac d'ifni (23°C max / 11 °C min / 350h zon / 37 mm regen in 6 dagen)
sep : berberdorp lac d'ifni (20 °C max / 8°C min / 250h zon / 42 mm regen in 5 dagen)
okt : vissersdorp agadir (25°C max / 15°C min / 250 h zon / 20 mm regen in 3 dagen)
nov : vissersdorp agadir (23 °C max / 12°C min / 200h zon / 30 mm regen in 4 dagen)
dec : nomadenkamp merzouga (17 °C max / 5°C min / 275h zon / 5 mm regen in 1 dagen)

dit resulteert in een gemiddelde maximum temperatuur van 20°C, 10°C minimum en een totaal van 3475h zon (of 80% van de daglengte), 197 mm regen in 31 dagen

daar zou ik me wel in kunnen vinden 😊

zat 30

vandaag was het opnieuw een mini-paradijsdagje, vol met momenten van pure liefde

's morgens hebben we emanuela, die dit jaar in het dorp komen wonen is, een handje geholpen, door een spar en enkele boomstammen te gaan omzagen

tijdens de rit naar de groendienst, wisselden jef en ik wat van ideeën en natuurlijk kwam ook de zuivelfabriek aan bod

jef was ook de mening toegedaan, dat de extra voorwaarde bij doorverkoop niet echt zinvol was
ikzelf zou alles met een goede intentie achterlaten en daarna waren stijgen en gregory verantwoordelijk voor hun daden

's middags was er een *auberge espagnol* in péchon : we waren met zo'n 15 en iedereen bracht wat mee om te eten

daarna werd alle voeding onder elkaar verdeeld

het was een gezellige middag met super lekkere gerechten, die met veel liefde waren bereid

lucy had een preitaart gemaakt, jef een pizza, eve een quiche, francis een salade en ikzelf hield me bezig met de *camembert coulant* op de barbecue

dit alles gebeurde in een rustig en zonovergoten kader, met een fantastisch uitzicht
ik merkte op, dat ik *in form* was : ik maakte heel veel grapjes en lachte zelf ook veel en uitbundig

op het einde had ik nog een leuk gesprek met véro, de partner van francis
zij had enkele maanden geleden een operatie ondergaan aan de heup en door complicaties had ze sindsdien last van verlamingsverschijnselen
in het begin had ze zich in de *calimero* rol geplaatst : waarom ben ik bij die 1% waar er complicaties op treden , och arme ik

vandaag had ik een veel optimistischere véro gezien
weliswaar was er nog altijd de fysieke pijn, maar de moraal had een hele boost gekregen

ik vertelde haar, dat een positieve ingesteldheid meer resultaat biedt, zelfs zonder dokters, dan een negatieve ingesteldheid in combinatie met de beste dokter ter wereld
ik vertelde haar ook over michèle, die door haar mentale klik een totaal andere jongedame was geworden

tijdens de *auberge espagnol* had de buurvrouw antoinette opgemerkt, dat ze een hele boel matrassen en goudvissen in de aanbieding had
in de vooravond zijn we een matras en 4 goudvissen gaan halen

toen we de matras in *sunshine* legden, vond ik dat die te klein was
de maten bleken inderdaad slechts 140*185 te zijn
ik besloot dan maar om de beste tweepersoonsbed matras uit het gebouw te halen
per slot van rekening was het logisch om de beste matras in *sunshine* te leggen, aangezien er daarop dagelijks zou worden geslapen

deze was 160*200 en bijna dubbel zo dik
het slaapcomfort ging er zo met één verandering een hele hoop op vooruit
de piano kon er nog net bij aan de ene kant
boven de piano en op gelijke hoogte aan de andere kant zag ik wandkasten om alle materiaal in op te bergen

en zo begint het marokko verhaal intuïtief meer en meer vorm te krijgen